

שָׁרִיא בְּגוֹוִיָּהּוּ תְדִיר דְּלֹא שָׁבְקָא לֹון ולכן היא שורה בקרבם תמיד
 ואינה עוזבת אותם לעולם ומצטערת בצערם כְּמָה דְּאֵת אָמֵר כמו שכתוב, (ישעיה
 נו) כה אמר רם ונשא וכו' מרום וקדוש אשכון וְאֵת דְּכָא וּשְׁפַל רוּחַ פִּי הַשְּׂכִינָה
 שוכנת בתוך דכא ושפל רוח ועניו. וְכִתִּיב, (תהלים לד) קָרוֹב יְהוָה לְנַשְׁפָּרֵי
 לֵב הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת לֵב וּנְקֵרָאת ג"כ הוִי"ה בגדלות, והיא קרובה, לְאִינוּן דְּסַבְּלֵי
 עִם סִיְהָרָא הַהוּא פְּגִימוּ לאלו הצדיקים שסבלו עמה בגלות בעת הפגם,
 אִינוּן קְרִיבִין לָהּ תְדִיר והם ג"כ קרובים אליה תמיד. וְעַל דָּא ועל כן
 נֵאמַר לְהַחֲיוֹת לֵב גְּדַפְּאִים, פִּי בְּאִינוּן חַיִּים דְּאֵתִיין לָהּ
 לְאֵתְחִידָתָא באותו שפע ואור של חיים המגיע לה לחדש אותה בכל חודש וחדש יְהֵא
 לֹון חוּלְקָהוּן יהיה להם חלק בה והיא מחיה אותם מאותו שפע החיים, אִינוּן
 דְּסַבְּלֵי עִמָּה יִתְחִידוּן עִמָּה ואותם שסבלו עמה יתחדשו עמה.

וְאֵלִין אֶקְרוּן יְסוּרִין שֶׁל אַהֲבָה ואלו היסורים של הצדיקים נקראים יסורין
 של אהבה, שֶׁל אַהֲבָה אִינוּן פִּירוּשׁ של אהבה מחמת שהשכינה נקראת
 אהבה וְלֹא מִנִּיַּה דְּהוּא בַר נֶשׁ ואינם מחמת העוונות של אותו אדם. שֶׁל
 אַהֲבָה אִינוּן והם נקראים יסורים של אהבה, דְּאֵתְפָּגִים נְהוּרָא שֶׁל
 אַהֲבָה זֹוטָא שנפגם האור של השכינה שנקראת אהבה קטנה דְּאֵתְדִחִיָּא
 מֵאַהֲבָה רַבָּה מכיון שנדחתה מאור החסד שנקרא אהבה גדולה. בְּגִין כִּד
 ולפיכך אֵלִין אִינוּן חֲבֵרִים מְשִׁתְּפִים בְּהִדָּה אותם הצדיקים
 שמשתתפים עמה ביסורים שלה. וְכֵּן חוּלְקָהוּן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא
 דְּאֵתִי אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא, דְּאִינוּן זְכוּ לְהֵא לְמַהוּי

הלימוד היומי

לרפואה שלימה – העובר של יעל בת זהבה

חֲבָרִים בְּהָדָה שאלו זכו לזו הדרגה להיות חברים עמה, עֲלֵיהֶוּ כְּתִיב עליהם נאמר, (תהלים קכב) לְמַעַן אַחֲי וְרַעֲי וְגו'.

זוה"ק במעלת מצות המילה

מי ששומר את ברית קודש ואינו מטמא בריתו אינו יורד לנהינם וכאשר האדם מכניס את בנו לבריתו של אאע"ה, הקב"ה קורא לפמליא דלעילא ואומר להם תראו איך שבני מקריב את בנו לקרבן. באותה שעה בא אליהו הנביא וטס את העולם בד' טיסות כנגד ד' אותיות הוי"ה ב"ה וצריך להכין כסא לאליהו הנביא ולומר "זה הכסא של אליהו הנביא זכ"ל וכו'", ואם לא אמרו איננו שורה שם.

(ח"א צ"ג ע"א)

אָמַר רַבִּי אַבָּא, וּפְאִין אַנּוּן יִשְׂרָאֵל דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֲי בְּהוֹן מְכַל שְׂאָר עַמִּין אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁקֶב"ה בחר בהם מכל שאר העמים, וְיֵהֵב לֹזֵן אֶת קַיִמָּא דָּא וְנָתַן לָהֶם אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ שְׁהִיא מִצְוֹת הַמִּילָה, דְּכָל מֵאֵן דְּאִית בֵּיהּ הָאִי אַתְּ, לָא נְחִית לְגִיְהֵנָם שְׂכַל מִי שִׁישׁ לוֹ זֶה הָאוֹת דְּבְרִית מִילָה לֹא יוֹרֵד לְגִיְהֵנָם, אֲמַנָּם אִם חֲטָא בְּשֶׂאֵר עֲבִירוֹת מִקְּבַל עוֹנָשִׁים אַחֲרִים אִי אִיהוּ נְטִיר לִיְהִי בְּדָקָא יְאוֹת וְכַל זֶה בְּתַנָּאִי אִם הוּא שׁוֹמֵר אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ כְּרָאוּי דְּלֹא עֵייל לִיְהִי בְּרִשׁוֹתָא אַחְרָא וְלֹא מְשַׁקֵּר בְּשָׁמַיָּה דְּמִלְכָּא וּפִירוּשׁ שְׁשׁוֹמֵר "כְּרָאוּי" הֵינּוּ שְׁלֹא הִכְנִיסוּ בְּרִשׁוֹת אַחְרָת וְלֹא שִׁיקֵר בְּשִׁמּוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ דְּהֵינּוּ שְׁלֹא חֲטָא בְּנִשְׁגָּז, דְּכָל מֵאֵן דְּמְשַׁקֵּר בְּהָאִי, כְּמֵאֵן דְּמְשַׁקֵּר בְּשָׁמַיָּה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּי מִי שְׁמִשְׁקֵר בְּאוֹת בְּרִית

הלימוד היומי

לרפואה שלימה - העובר של יעל בת זהבה

קודש נחשב לו שמשקר בשמו של הקב"ה, כי שם הוי"ה ושם שד"י רשומים באות ברית קודש, **דְּכָתִיב** שכתוב (הושע ה) **בִּיהוָה בְּגָדוֹ** בשם הוי"ה ב"ה בגדו **בְּיַבְנֵי זָרִים יִלְדוּ** מנשים זרות ילדו את ילדיהם ונחשב להם שבה' בגדו.

תו עוד **אָמַר רַבִּי אֶבְיָא, בְּזִמְנָא דְּבַר נָשׁ אִסִּיק בְּרִיָּה** **לְאַעֲלִיָּה לְהַאי בְּרִית** בזמן שהאדם מביא ומעלה את בנו להכניסו בברית מילה, **קָרִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְפַמְלִיָּא דִּילִיָּה וְאָמַר** **חֲמוּ מַאי בְּרִיָּה עֲבָדִית בְּעֶלְמָא** קורא הקב"ה למלאכי מעלה ואומר להם ראו איזה בריה בראתי בעולמי שאינו חס ומרחם על בנו ומביאו להקריבו קרבן. **בִּיה שַׁעֲתָא אֲזִדְמֵן** (ליה) **אֵלֵיהּ וְטָאס** (מו ב) **עֶלְמָא בְּאַרְבַּע טָאסִין וְאֲזִדְמֵן תַּמָּן** באותה השעה מזדמן אליהו הנביא שם בשעת הברית, ועף וטס את העולם בארבע עפיפות להיות שם על המילה, ופירשו בתיקונים שהוא כנגד ד' אותיות דהוי"ה ב"ה ונרמזו בפסוק מי יעלה לנו השמימה ר"ת מילה וס"ת יהו"ה. **וְעַל דָּא תַּנִּינָן** ועל זה למדנו **דְּבַעֵי בַר נָשׁ לְתַקְנָא בְּרִסְיָא אַחְרָא לִיקְרָא דִּילִיָּה** שצריך האדם להכין כסא אחר לכבודו של אליהו הנביא מלבד הכסא של הסנדק, **וְיִימָא** (יג א) **דָּא בְּרִסְיָא דִּילִיָּהּ** ויאמר בפיו זה הכסא של אליהו הנביא זכל"ט, **וְאֵי לָאו, לָא שָׂרֵי תַּמָּן** ואם לא אמר בפיו לא שורה שם אליהו, כי אין הרוחני שורה על הגשמי אלא רק אם יאמר בדיבור שהוא רוחני ישרה שם [ט]. **וְהוּא סְלִיק**

אור הרשב"י

מלאכים לשמירת הילד שלא יטמא בריתו כל ימיו.

[ט] וכאשר אומר זה הכסא של אליהו הנביא זכ"ל, יכוין לשם קדוש תכמ"ץ שהוא בא"ת ב"ש אלי"ה. כי שם הקדוש הזה שולה

הלימוד היומי

לרפואה שלימה – העובר של יעל בת זהבה

וְאַסְהִיד קָמִי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא והוא אליהו הנביא עולה ומעיד

לפני הקב"ה שעם ישראל מקיימים מצות מילה.

הטעם שאליהו הנביא צריך להזדמן בכל ברית מילה ולהעיד שעם ישראל מקיימים מצות מילה.

תָּא הַיּוֹי בַּא וְרֵאחַ, בְּקַדְמֵיתָא פְּתִיב, (מלכים א יט) **מָה לְךָ פֶּה**

אֵלֶיָּהוּ וְגו' בתחילה כתוב, כאשר בא אליהו להר חורב ששאל אותו ה',

מה לך במקום הזה, אליהו. **וּכְתִיב** וענה אליהו **קָנָא קִנְאָתִי לֵיהוֹה**

אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְּרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' והכונה

שלא מלו את עצמם. **אָמַר לֵיהּ, חֲתִיךְ, בְּכָל אֲתַר דְּהֵאֵי**

אור הרשב"י

ובזה תבין מ"ש בריש אדרא זוטא דאמר רשב"י להברייתא, הא רבי פינחס בן יאיר הכא אתקיננו דוכתיה.

והדבר יפלא, מה בידם לעשות בתקון המקום, וכי מצעות יציעו. ואם כונתו לומר ששימו לו כסא, הול"ל שימו לו כסא. אך בזה שכתבנו נראה כונתו, שיתקיננו דוכתיה בדבור, שיאמרו בפיהם על איזה כסא המונח שם או על בימה אחת, זה המקום של רבי פינחס בן יאיר. ובזה ההבל של דברי הזמנה זו יתהווה מצע על אותו מקום שיהיה ראוי לישב עליו רבי פינחס בן יאיר.

ולכן מנהגנו כשנכנס לסוכה בכל לילה ששם מוכן כסא לכבוד שבעה אשפיוזין ועליו ספרי הקדש שנאמר כל לילה בתחלת כניסתנו אחר אמירת עולו וכו' זה הכסא של שבעה אשפיוזין עלאין קדישין, בהשמת ידינו על הכסא.

וכתב רבנו יוסף חיים זצוק"ל, אמנם הנראה בזה הוא, הלא שמעת מה שתקנו הו"ל להכין כסא לאליהו הנביא זכור לטוב בעת המילה, וכמ"ש ב"וזה"ק, ונודע הוא שצריך לומר בפה קודם המילה זה הכסא של אליהו הנביא מלאך הברית זכור לטוב. וצריך לנו לדעת, למה אצטריך להזמין בפה בפרוש. אך הענין הוא כי אליהו זכור לטוב הבא בעת המילה, הוא רוחני, ובא ומתלבש בלבוש רוחני, ואיך ישב על הכסא הגשמי. על כן צריך לעשות מצע על הכסא שהוא אמצעי, הכלול מגשמי ורוחני כדי שישב על המצע הזה, והיינו שיאמר האדם הזמנה זו של-זה הכסא וכו' בפיו, דהבל פיו הוא רוחני, אך כיון שיוצא מפי האדם הגשמי, היה אמצעי מעורב מגשמי ורוחני, ומן ההבל של הזמנה זו יתהווה מצע על הכסא וישב עליו אליהו זכור לטוב.

הלימוד היומי

לרפואה שלימה - העובר של יעל בת זהבה